

• Διαβάζουμε (στη σελίδα 10) την εξής είδηση: «Ο αρχιτέκτονας της πολιτικής κατά της κλιματικής αλλαγής της Αυστραλίας, Ρος Γκαρνό, συνέδεσε τις πρόσφατες φυσικές καταστροφές με την παγκόσμια υπερθέρμανση, απευθύνοντας παράλληλα έκκληση για νέα ώθηση στην περικοπή των εκπομπών άνθρακα. Ο Γκαρνό στις νέες επικαιροποιημένες συμβουλές του προς την κυβέρνηση, είπε ότι τα ακραία καιρικά φαινόμενα, όπως ο κυκλώνας Γιάσι, που χτύπησε τη βορειοανατολική ακτή της χώρας και οι πρόσφατες πλημμύρες αποτελούν απλώς πρόγευση του τι θα επακολουθήσει, εάν η κλιματική αλλαγή συνεχίσει ανεξέλεγκτη».

✓ Υποπτευόμαστε ότι (κι) αυτή η ιστορία μοιάζει να γίνεται για την επιβολή φόρου, καθώς στην ίδια είδηση διαβάζουμε παρακάτω πως «οι Πράσινοι και οι ανεξάρτητοι βουλευτές έχουν εμπλακεί σε ανάπτυξη μιας νέας πολιτικής όπου εξετάζονται και άλλες επιλογές, όπως ένας προσωρινός φόρος άνθρακα» κι ότι «σύμφωνα με την εφημερίδα Sydney Morning Herald, η κυβέρνηση κινείται προς την ιδέα των Πράσινων για ένα υβριδικό σχέδιο εμπορίας άνθρακα με έναν αρχικό καθορισμένο φόρο για τη ρύπανση από άνθρακα μέχρι να συσταθεί μία πλήρης αγορά άνθρακα».

• Ωστόσο, αναφερόμαστε στην είδηση γιατί θέλουμε να σταθούμε σε αυτήν την περίφημη «κλιματική αλλαγή», που έχει μπει τα τελευταία χρόνια στις ζωές μας σαν... άλλος τρομοκράτης με την επωνυμία διοξειδίου του άνθρακα. Πρόκειται για μία πραγματική απειλή ή για έναν αόρατο κι ασαφή εχθρό; Μαθαίνουμε για ακραία καιρικά φαινόμενα απ' άκρου σ' άκρον του πλανήτη κι εδώ στην Αυστραλία γίναμε πρόσφατα μάρτυρες πλημμυρών και κυκλώνων. Πόσο μεγάλο ή μικρό είναι το μερίδιο ευθύνης του ανθρώπινου παράγοντα σ' αυτά τα καιρικά φαινόμενα και την κλιματική αλλαγή; Πόσο φταίμε εμείς;

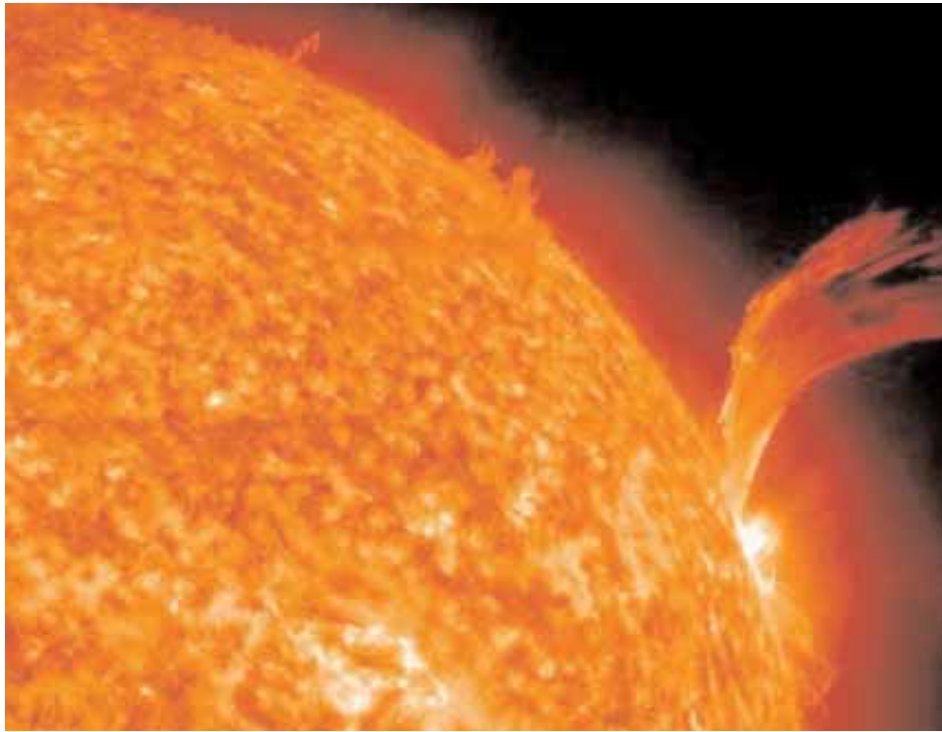
✓ Το σύστημα που ανήκει η γη είναι ηλιακό. Ο ήλιος είναι στο επίκεντρο κι η σημασία του στην εξέλιξη και την διατήρηση της ζωής στη γη είναι καίρια αφού απλά χωρίς τον ήλιο δεν θα υπήρχε ζωή στον πλανήτη μας. Ο ήλιος επηρεάζει άμεσα κάθετη στη γη κι η κλιματική αλλαγή είναι ένα ακόμη χαρακτηριστικό γνώρισμα του δυναμικού συστήματος γης-ήλιου.

Το σημαντικό είναι πως η μεταβολή στον αριθμό των παρατηρούμενων ηλιακών κηλίδων σχετίζεται με την ηλιακή δραστηριότητα και με το κλίμα στη γη, αφού χαμηλή ηλιακή δραστηριότητα φαίνεται να σχετίζεται έντονα με παρατηρούμενη ψύξη του πλανήτη, ενώ υψηλή με θέρμανση της γης.

• Ας δούμε δύο ιστορικά παραδείγματα. Η πιο πρόσφατη χαμηλή ηλιακή δραστηριότητα εντοπίζεται από το 1790 έως το 1830 κι αποτελεί το πιο γνωστό παράδειγμα της μεταβλητότητας του κλίματος σε σχέση με την ηλιακή δραστηριότητα. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ο ποταμός Τάμεσης στο Λονδίνο πάγωνε τακτι-

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Του Παναγιώτη Νικολάου

Της κλιματικής αλλαγής ήλιε νοητέ

κά κατά την διάρκεια του χειμώνα. Ένα ήπιο κλίμα γνωστό ως "Μεσαιωνική Θερμή Περίοδος" είχε προηγηθεί από το 1000 έως το 1270. Οι θερμοκρασίες κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ανυψώθηκαν πάνω από το "κανονικό", επιτρέποντας στους Βίκινγκς να αποικίσουν την Γροιλανδία. Και τότε δεν υπήρχαν εργοστάσια κι αυτοκίνητα για να προκαλέσουν την κλιματική αλλαγή...

✓ Σήμερα, πάντως, ο μέσος αριθμός κηλίδων του ήλιου είναι ο μεγαλύτερος που έχει παρατηρηθεί τα τελευταία χίλια χρόνια και 2,5 φορές πάνω από τον μακροπρόθεσμο μέσο όρο. Αυτή η εξέλιξη σχετίζεται άμεσα με την αύξηση της θερμοκρασίας στη γη, καθώς τα επιστημονικά αποτελέσματα αποκαλύπτουν την επίδραση του ήλιου στο παγκόσμιο κλίμα και ειδικότερα την συμβολή του στην παγκόσμια αύξηση της θερμοκρασίας του 20ού αιώνα.

• Έχουμε ακούσει όλοι για το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Ε, λοιπόν, το διοξείδιο του άνθρακα (CO2) και τα άλλα ίχνη αερίων για τα οποία μιλούμε συνολικά μόνο το 5% των αερίων του θερμοκηπίου (οι άνθρωποι συμβάλλουν περίπου στο 3-4% των εκπομπών του διοξειδίου του άνθρακα). Αντίθετα, οι υδρατμοί αποτελούν τα άλλο 95%! Μάλιστα, παλαιότερες και νεότερες έρευνες και εκθέσεις δείχνουν ότι το μεγαλύτερο μέρος της αύξησης θερμοκρασίας - όσον αφορά την συμμετοχή των αερίων του θερμοκηπίου - οφείλεται πιθανώς στους υδρατμούς! Αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι η απελευθέρωση υδρατμών στην ατμόσφαιρα

κατά την διάρκεια του Ελ Νίνιο (El Nino) λόγω αύξησης της θερμοκρασίας της επιφάνειας του ωκεανού συμβάλλει περισσότερο στην αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη από ότι το διοξείδιο του άνθρακα.

✓ Ελβετοί ερευνητές εξετάζοντας μετρήσεις ακτινοβολίας επιφάνειας από το 1995 έως το 2002 πάνω από τις Άλπεις έδειξαν ισχυρή αύξηση της ολικής απορροφούμενης ακτινοβολίας κοντά στην επιφάνεια να συνοδεύεται με ταυτόχρονη αύξηση της θερμοκρασίας. Οι συγγραφείς της εργασίας, με επικεφαλής τον Rolf Philipona (World Radiation Center in Davos), έδειξαν πειραματικά ότι το 70% της ταχείας αύξησης της θερμοκρασίας είναι πολύ πιθανό να προκαλείται από την ανατροφοδότηση των υδρατμών. Το υπόλοιπο 30% αναφέρουν ότι πιθανώς να οφείλεται στα ανθρωπογενή αέρια του θερμοκηπίου.

• Συμπέρασμα: σύμφωνα με τους ισχυρισμούς σημαντικής μερίδας της επιστημονικής κοινότητας, οι εκπομπές του διοξειδίου του άνθρακα από τον άνθρωπο δεν είναι η κύρια αιτία της παγκόσμιας αλλαγής κλίματος. Το διοξείδιο του άνθρακα δεν αποτελεί ρύπο με την έννοια που του αποδίδεται, αλλά είναι ουσιαστικό και απαραίτητο στοιχείο για τη ζωή.

✓ Στην ουσία ο ήλιος κι οι ωκεανοί του πλανήτη μας είναι που ρυθμίζουν το κλίμα στη γη. Οι ωκεανοί αναπνέουν το διοξείδιο του άνθρακα (δεσμεύουν ή αποδεσμεύουν) ανάλογα με τις εποχές. Το 75% του πλανήτη είναι ωκεανοί, (335.258.000 km2) συνεπώς η απέραντη επιφάνειά τους α-

ποτελεί σημαντικό και ισχυρό παράγοντα στην ανταλλαγή των αερίων με την ατμόσφαιρα.

Ο ανθρώπινος παράγοντας - ευτυχώς για όλους μας - δεν είναι ακόμη καθοριστικός. Φαίνεται κι από τις μετρήσεις που έδειξαν ότι το κλίμα δεν άλλαξε μετά την έκρηξη της ατομικής βόμβας και τις πυρηνικές δοκιμές των τελευταίων δεκαετιών.

• Έτσι, όταν κάποιοι ξεκινούν... σταυροφορία για την κλιματική αλλαγή τα βάζουν με έναν «εχθρό» που δεν υπάρχει. Στην ουσία αντιπαλεύονται τις δυνάμεις της φύσης, τη συμπαντική ροή κι αλληλεπίδραση των πλανητών. Ο ήλιος είναι ο κύριος υπεύθυνος, όμως ταυτόχρονα δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι ο ήλιος είναι το πιο δοξασιμένο αντικείμενο όλων των εποχών επί της γης.

Από το 10.000 π.χ. η ιστορία είναι γεμάτη από σημάδια και γραπτά που δείχνουν τον ανθρώπινο σεβασμό και λατρεία για τον ήλιο. Και είναι πολύ απλό να καταλάβουμε το γιατί, καθώς με κάθε ανατολή ο ήλιος φέρνει φως, ζέστη και ασφάλεια, σώζοντας τον άνθρωπο από το κρύο, τυφλό και επικίνδυνο σκοτάδι της νύκτας. Χωρίς τον ήλιο η ζωή στον πλανήτη δε θα υπήρχε. Κι όπως πολύ σωστά λέει ένας φίλος, ο σκύλος ή η γάτα στον ήλιο θα πάει να κάτσει, πουθενά αλλού. Ότι κι αν υπάρχει γύρω.

✓ Οι περισσότερες θρησκείες των αρχαίων πολιτισμών ήταν ηλιολατρικές. Ο Ήλιος, ως ο πύρινος και αισθητός δημιουργός της ζωής, λατρεύτηκε όσο κανείς άλλος θεός. Στην Ευρώπη και τη Μεσόγειο η ηλιολατρεία αντιπροσωπεύεται απ' τους θεούς: Ήλιο-Sol, Απόλλωνα, Άδωνι, Διόνυσο-Βάκχο, Ηρακλή (στην ελληνική επικράτεια), τον Όσιρι (στην Αίγυπτο), τον Οντίν (στη Βόρεια Ευρώπη), τους Μίθρα, Μπελ, Θαμμούζ και Σαμάς (στη Μέση Ανατολή και Μεσοποταμία) και την Αματεράσου (στην Ιαπωνία). Στην αμερικανική ήπειρο ανάμεσα στους λαούς των Ίνκας, Μάγιας, Αζτέκων και των λοιπών Ινδιάνων ο θεός Ήλιος κατείχε την σημαντικότερη θέση λατρείας. Στην σκανδιναβική μυθολογία ο Θωρ είναι γιός της Γιορτ και του θεού Ηλίου Οντίν και είναι ο πολεμιστής θεός της φωτιάς και των κεραυνών. Στην αρχαία ιρανική Ζωροαστρική θρησκεία ο μέγιστος θεός Αχούρα Μάζτα συμβολιζόταν από το πυρ. Στον Μιθραϊσμό επικράτησε η περσική πυρολατρία και η λατρεία του πυρφόρου θεού Ηλίου-Μίθρα. Και στον Χριστιανισμό η λατρεία του ήλιου συμβολίζεται στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

• Με βάση αυτά τα δεδομένα δεν είναι και τόσο παράξενο που κάποιοι πυρηνικοί επιστήμονες επέλεξαν να κατασκευάσουν ναό του ήλιου (= Απόλλων) στη Γαύδο (σύμφωνα με την είδηση που φιλοξενήσαμε την περασμένη Παρασκευή). Υπενθυμίζουμε ότι η Γαύδος είναι το νοτιότερο άκρο της Ελλάδας και της ΕΕ κι ότι ο τελευταίος δελφικός χρησμός έλεγε πως θα έλθει πάλι η μέρα που ο Φοίβος (σημαίνει φωτοβόλος κι ήταν προσωνυμία του ήλιου) θα επιστρέψει ξανά για να μείνει για πάντα...